

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 61

10. prosince 2018

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2018/C 445/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2018/C 445/02	Věc C-442/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 5. července 2018 Evropskou centrální bankou proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 26. dubna 2018 ve věci T-251/15, Espírito Santo Financial (Portugalsko), SGPS, SA v. Evropská centrální banka	2
2018/C 445/03	Věc C-506/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 1. srpna 2018 Evropským parlamentem proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 17. května 2018 ve věci T-566/16, Josefsson v. Evropský parlament	3
2018/C 445/04	Věc C-527/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 13. srpna 2018 – Gesamtverband Autoteile-Handel e.V. v. KIA Motors Corporation	4
2018/C 445/05	Věc C-528/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 13. srpna 2018 Outsource Professional Services Ltd proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 31. května 2018 ve věci T-340/16, Flatworld Solutions Pvt Ltd v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)	4
2018/C 445/06	Věc C-584/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Eparchiako Dikastirio Larnakas (Kypr) dne 19. září 2018 – D.Z. v. Blue Air – Airline Management Solutions S.R.L.	5

2018/C 445/07	Věc C-595/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. září 2018 společností The Goldman Sachs Group Inc. proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 12. července 2018 ve věci T-419/14, The Goldman Sachs Group v. Evropská komise	6
2018/C 445/08	Věc C-605/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Rakousko) dne 25. září 2018 – Adler Real Estate AG a další	7
2018/C 445/09	Věc C-613/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Tributário de Lisboa (Portugalsko) dne 28. září 2018 – Kanadský stát v. Autoridade Tributária e Aduaneira	8
2018/C 445/10	Věc C-614/18: Žaloba podaná dne 28. září 2018 – Evropská komise v. Slovenská republika	8
2018/C 445/11	Věc C-615/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Kehl (Německo) dne 28. září 2018 – Trestní řízení proti UY	9
2018/C 445/12	Věc C-621/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Session, Edinburgh (Spojené království) dne 3. října 2018 – Andy Wightman a další v. Secretary of State for Exiting the European Union	10
2018/C 445/13	Věc C-636/18: Žaloba podaná dne 11. října 2018 – Evropská komise v. Francouzská republika	10
2018/C 445/14	Věc C-638/18: Žaloba podaná dne 12. října 2018 – Evropská komise v. Rumunsko	11
2018/C 445/15	Věc C-642/18: Žaloba podaná dne 12. října 2018 – Evropská komise v. Španělské království	12
2018/C 445/16	Věc C-664/18: Žaloba podaná dne 23. října 2018 – Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irska	12

Tribunál

2018/C 445/17	Věc T-435/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2018 – Bacardi v. EUIPO – Palírna U zeleného stromu (42 BELOW) „Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie 42 BELOW – Starší národní nezapsaná obrazová ochranná známka VODKA 42 – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Článek 8 odst. 4 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 4 nařízení (EU) 2017/1001] – Užívání v obchodním styku – Uplatnění vnitrostátního práva úřadem EUIPO“	14
2018/C 445/18	Věc T-299/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2018 – Nova v. Komise „Rozhodčí doložka – Grantová dohoda uzavřená v rámci pilotního projektu týkajícího se vytvoření sítě kontaktů a diskuse mezi obcemi o zkušenostech a osvědčených postupech při opětovném usídlování a začleňování uprchlíků – Neexistence objektivního posouzení výsledků projektu – Přiměřenost – Vracení vyplacených částek – Provádění dokazování – Vzájemný návrh“	14
2018/C 445/19	Věc T-477/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2018 – Epsilon International v. Komise „Rozhodčí doložka – Smlouvy uzavřené v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace (2007-2013) – Právní zájem – Uznatelné náklady – Pozastavení plateb – Návrh na zrušení – Rozhodnutí zařadit žalobkyni do centrální databáze systému včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů (EDES) – Akt, jež nelze napadnout žalobou – Nepřípustnost“	15
2018/C 445/20	Věc T-63/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2018 – Grupo Orenes v. EUIPO – Akamon Entertainment Millenium (Bingo VIVA! Slots) „Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Bingo VIVA! Slots – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie vive bingo – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 2017/1001] – Předmět sporu“	16

2018/C 445/21	Věc T-162/17 RENV: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2018 – Fernández González v. Komise „Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Článek 2 písm. c) PŘOZ – Oznámení o volném pracovním místě dočasněho zaměstnance, na kterého se vztahuje čl. 2 písm. b) PŘOZ – Odmítnutí přihlášky – Námitka protiprávnosti – Článek 8 PŘOZ – Odpovědnost – Ztráta příležitosti“	16
2018/C 445/22	Věc T-261/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2018 – Bayer v. EUIPO – Uni-Pharma (SALOSPIR) „Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie SALOSPIR – Starší obrazové ochranné známky Evropské unie představující barevné pruhy a starší vnitrostátní ochranná známka Aspirin – Relativní důvody pro zamítnutí zápisu – Podobnost označení – Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Dobré jméno – Článek 8 odstavec 5 nařízení č. 207/2009 (nyní článek 8 odstavec 5 nařízení 2017/1001) – Používání označení, které má širší než lokální rozsah, v obchodním styku – Článek 8 odstavec 4 nařízení č. 207/2009 (nyní článek 8 odstavec 4 nařízení 2017/1001)“	17
2018/C 445/23	Věc T-400/17: Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2018 – Deza v. Komise „Životní prostředí a ochrana lidského zdraví – Nařízení (ES) č. 1272/2008 – Klasifikace, označování a balení určitých látek – Nařízení (EU) 2017/776 – Klasifikace antrachinonu – Látka, u níž se předpokládá, že má u člověka karcinogenní potenciál – Zjevně nesprávné posouzení – Pojem ‚látka‘ – Právní jistota – Právo na vlastnictví“	18
2018/C 445/24	Věc T-594/18: Žaloba podaná dne 1. října 2018 – Pharma Mar v. Komise	18
2018/C 445/25	Věc T-596/18: Žaloba podaná dne 28. září 2018 – ZL v. EUIPO	20
2018/C 445/26	Věc T-604/18: Žaloba podaná dne 9. října 2018 – Google a Alphabet v. Komise	21
2018/C 445/27	Věc T-609/18: Žaloba podaná dne 5. října 2018 – Fujifilm Recording Media v. EUIPO – iTernity (d: ternity)	22
2018/C 445/28	Věc T-624/18: Žaloba podaná dne 18. října 2018 – Gres de Aragón v. EUIPO (GRES ARAGÓN)	23
2018/C 445/29	Věc T-629/18: Žaloba podaná dne 18. října 2018 – mobile.de v. EUIPO (Vyobrazení auta v textové bublině)	23
2018/C 445/30	Věc T-631/18: Žaloba podaná dne 17. října 2018 – Herholz Vertrieb v. EUIPO (#)	24

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2018/C 445/01)

Poslední publikace

OJ C 436, 3.12.2018

Dřívější publikace

OJ C 427, 26.11.2018

OJ C 408, 12.11.2018

OJ C 399, 5.11.2018

Úř. věst. C 392, 29.10.2018

Úř. věst. C 381, 22.10.2018

Úř. věst. C 373, 15.10.2018

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Kasační opravný prostředek podaný dne 5. července 2018 Evropskou centrální bankou proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 26. dubna 2018 ve věci T-251/15, Espírito Santo Financial (Portugalsko), SGPS, SA v. Evropská centrální banka

(Věc C-442/18 P)

(2018/C 445/02)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská centrální banka (zástupci: F. Malfrère, M. Ioannidis, zmocněnci a H.-G. Kamman, Rechtsanwalt)

Další účastnice řízení: Espírito Santo Financial (Portugalsko), SGPS, SA

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil bod 1 výroku rozsudku Tribunálu ze dne 26. dubna 2018, Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA v. ECB, T-251/15, EU:T:2018:234;
- zamítl žalobu také, co se týče odepření ze strany ECB přístupu k výši úvěru uvedené ve výňatcích ze zápisu, v němž je zaznamenáno rozhodnutí Rady guvernérů ECB ze dne 28. července 2014;
- alternativně k bodu 2, vrátil věc k rozhodnutí Tribunálu Evropské unie;
- uložil žalobkyni v prvním stupni a odpůrkyni v řízení o kasačním opravném prostředku zaplacení dvou třetin (2/3) a ECB zaplacení jedné třetiny (1/3) nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První a jediný důvod kasačního opravného prostředku: porušení článku 10.4 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut“) a čl. 4 odst. 1 písm. a) první odrážky rozhodnutí 2004/258 ⁽¹⁾

ECB tvrdí, že Tribunál provedl nesprávný výklad a nesprávně použil článek 10.4 statutu a čl. 4 odst. 1 písm. a) první odrážku rozhodnutí 2004/258 tím, že v napadeném rozsudku, zejména v bodech 55, 75-8, jakož i bodech 124 a 161 rozhodl, že prostor pro uvážení Rady guvernérů ECB ohledně zpřístupnění jejích zápisů ze zasedání „musí být vykonáván v souladu s podmínkami stanovenými rozhodnutím 2004/258“ (bod 80), což v projednávané věci znamená, že ECB je povinna uvést odůvodnění, v němž objasní, jakým způsobem zpřístupnění informací obsažených v zápisech ze zasedání Rady guvernérů, v nichž jsou zaznamenána rozhodnutí Rady guvernérů konkrétně a skutečně porušují veřejný zájem, pokud jde o důvěrnost zasedání rozhodovacích orgánů ECB.

Článek 104 statutu zakládá domněnku, že informace, které jsou součástí zasedání Rady guvernérů, musí být zachovány jako důvěrné za účelem ochrany nezávislosti a efektivity ECB. Toto ustanovení primárního práva, od něhož se nelze odchýlit prostřednictvím sekundárního práva, platí také pro části zápisů zaznamenávajících rozhodnutí Rady guvernérů. Je to zopakováno v první odrážce čl. 4 odst. 1 písm. a) rozhodnutí 2004/258. Z obecné zásady důvěrnosti zasedání Rady guvernérů, včetně jejích rozhodnutí vyplývá, jak je uvedeno v článku 10.4 statutu, že ECB nemusí své rozhodnutí zveřejnit výsledek svého zasedání podrobit hmotně-právnímu a procesně-právnímu požadavkům stanoveným v rozhodnutí 2004/258. Zejména nemusí objasnit, proč zpřístupnění takového zápisu ze zasedání Rady guvernérů by konkrétně a skutečně porušilo veřejný zájem, pokud jde o důvěrnost jednání Rady guvernérů.

⁽¹⁾ Decision 2004/258/EC of the European Central Bank of 4 March 2004 on public access to European Central Bank documents (OJ 2004, L 80, p. 42).

Kasační opravný prostředek podaný dne 1. srpna 2018 Evropským parlamentem proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 17. května 2018 ve věci T-566/16, Josefsson v. Evropský parlament

(Věc C-506/18 P)

(2018/C 445/03)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropský parlament (zástupci: Í. Ní Riagáin Düro a V. Montebello-Demogeot, zmocněnci)

Další účastník řízení: Erik Josefsson

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek,
- v důsledku toho zamítl žalobu podanou v prvním stupni,
- rozhodl, že oba účastníci řízení ponесou vlastní náklady vynaložené v tomto řízení,
- uložil E. Josefssonovi náhradu nákladů řízení v prvním stupni.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje Parlament následující důvody:

- i) Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, zkreslil skutkový stav a porušil povinnost uvést odůvodnění, když měl za to, že důvodem propuštění dalšího účastníka řízení o kasačním opravném prostředku byl požadavek na právní vzdělání.
- ii) Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že přijetí organizačního schématu, s ním souvisejících rozhodnutí a popisu pracovních míst v nich uvedených musí podléhat právu dalšího účastníka řízení být vyslechnut.
- iii) Tribunál zkreslil skutkový stav, dopustil se zjevně nesprávného posouzení a porušil povinnost uvést odůvodnění při závěru, že pokud by další účastník řízení byl vyslechnut rovněž ohledně požadavku na ukončené právní vzdělání, mohlo to skutečně změnit výsledek dotčeného rozhodovacího procesu.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 13. srpna 2018 –
Gesamtverband Autoteile-Handel e.V. v. KIA Motors Corporation**

(Věc C-527/18)

(2018/C 445/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Gesamtverband Autoteile-Handel e.V.

Žalovaná: KIA Motors Corporation

Předběžné otázky

- 1) Je výrobce povinen zpřístupnit informace, které musí podle čl. 6 odst. 1 první věty nařízení (ES) č. 715/2007 ⁽¹⁾ poskytnout samostatným provozovatelům, v elektronicky dále zpracovatelné formě?
- 2) Jedná se o diskriminaci samostatných provozovatelů, která je podle čl. 6 odst. 1 první věty nařízení (ES) č. 715/2007 zakázána, pokud výrobce prostřednictvím poskytovatele informačních služeb otevře další informační kanál pro prodej originálních náhradních dílů autorizovanými obchodními zástupci a opravami?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla (Úř. věst. 2007, L 171, s. 1).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 13. srpna 2018 Outsource Professional Services Ltd proti
rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 31. května 2018 ve věci T-340/16, Flatworld
Solutions Pvt Ltd v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**

(Věc C-528/18 P)

(2018/C 445/05)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Outsource Professional Services Ltd (zástupce: A. Kempter, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, Flatworld Solutions Pvt. Ltd

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 31. května 2018 ve věci T-340/16;
- potvrdil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. dubna 2016 ve věci R 611/2015-4;
- uložil společnosti Flatworld Solutions Pvt. Ltd náhradu nákladů řízení včetně nákladů nutně vynaložených majitelkou ochranné známky Evropské unie/ právní nástupkyní/navrhovatelkou.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek vychází z toho, že Tribunál porušil unijní právo a konkrétně čl. 52 odst. 1 nařízení Rady 207/2009 ⁽¹⁾ o ochranné známce Společenství, ve znění nařízení Rady 2015/2424 ⁽²⁾.

Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že majitelka ochranné známky Evropské unie/právní předchůdkyně nejednala v dobré víře, když podala přihlášku k zápisu ochranné známky č. 006035547. Tribunál nesprávně vyložil pojetí toho nejednat v dobré víře. Na použití popisného výrazu k popisu podniku není nic nečestného či neetického. Ochranná známka proto byla zapsána v dobré víře.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2424 ze dne 16. prosince 2015, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 207/2009 o ochranné známce Společenství a nařízení Komise (ES) č. 2868/95, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství, a zrušuje nařízení Komise (ES) č. 2869/95 o poplatcích placených Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (Úř. věst. 2015, L 341, s. 21).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Eparchiako Dikastirio Larnakas (Kypr) dne 19. září 2018 – D.Z. v. Blue Air – Airline Management Solutions S.R.L.

(Věc C-584/18)

(2018/C 445/06)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Účastníci původního řízení

Žalobce: D.Z.

Žalovaná: Blue Air – Airline Management Solutions S.R.L.

Předběžné otázky

- 1) Je správný takový výklad, podle kterého rozhodnutí č. 565/2014/EU ⁽¹⁾ bezprostředně vytváří právní účinky, a to na jedné straně ve formě práva státních příslušníků třetích zemí nepodléhat vízové povinnosti v souvislosti se vstupem těchto státních příslušníků do členského státu určení a na druhé straně ve formě povinnosti předmětného členského státu určení nevyžadovat toto vízum v případě, že jsou tito státní příslušníci držitelé víza nebo povolení k pobytu, které jsou zahrnuty do seznamu dokladů vzájemně uznávaných na základě rozhodnutí č. 565/2014/EU, které se členský stát určení zavázal uplatňovat?
- 2) Lze mít za to, že pokud letecký dopravce na letišti členského státu odletu přímo nebo prostřednictvím svých oprávněných zástupců a pověřenců odepře cestujícímu nástup na palubu s odkazem na odmítnutí orgánů členského státu určení povolit jeho vstup do uvedeného státu z důvodu předpokládaného nedostatku u vstupních víz (visa), tak letecký dopravce vykonává funkci a jedná jako odnož předmětného státu (emanation of State), takže se vůči němu poškozený cestující může u soudu členského státu určení dovolávat rozhodnutí č. 565/2014/EU za účelem toho, aby prokázal, že měl právo vstupu bez dodatečného víza, a může požadovat peněžitou náhradu za porušení tohoto práva, a v důsledku toho za porušení jeho přepravní smlouvy?
- 3) Může letecký dopravce přímo nebo prostřednictvím svých oprávněných zástupců a pověřenců odepřít státnímu příslušníkovi třetí země nástup na palubu na základě rozhodnutí orgánů členského státu určení o odmítnutí vstupu na území uvedeného členského státu, aniž by předtím uvedenému státnímu příslušníkovi vydal nebo doručil písemné a odůvodněné rozhodnutí o odepření vstupu (viz čl. 14 odst. 2 nařízení (EU) 2016/399 ⁽²⁾, dříve článek 13 nařízení (ES) č. 562/2006, který stanoví vydání zdůvodněného rozhodnutí o odepření vstupu), tak aby bylo zaručeno dodržování základních práv, a zejména soudní ochrana práv poškozeného cestujícího (viz článek 4 téhož nařízení)?

- 4) Musí být čl. 2 [písm.] j) nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽³⁾ vykládán v tom smyslu, že je z jeho působnosti vyloučen případ, kdy je cestujícímu odepřen nástup na palubu kdykoli o tom rozhodne letecký dopravce na základě údajně „nedostatečných cestovních dokladů“? Je správný takový výklad, podle kterého odepření nástupu na palubu spadá do působnosti nařízení v případě, že je v soudním řízení na základě zvláštních okolností každého jednotlivého případu rozhodnuto, že cestovní doklady byly dostatečné a že odepření nástupu na palubu bylo neodůvodněné nebo protiprávní z důvodu porušení unijního práva?
- 5) Může být cestující zbaven práva na náhradu škody podle čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004 v důsledku odvolání se na ustanovení o zproštění odpovědnosti nebo omezení odpovědnosti leteckého dopravce v případě údajné nedostatečnosti cestovních dokladů tohoto cestujícího v případě, že je takovéto ustanovení obsaženo v běžných a předem zveřejněných provozních podmínkách nebo v podmínkách poskytování služeb leteckého dopravce? Brání článek 15 ve spojení s článkem 14 téhož nařízení uplatnění těchto ustanovení o omezení nebo zproštění odpovědnosti leteckého dopravce?

- ⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 565/2014/EU ze dne 15. května 2014, kterým se zavádí zjednodušený režim kontrol osob na vnějších hranicích vycházející z jednostranného uznávání některých dokladů Bulharskem, Chorvatskem, Kyprem a Rumunskem za rovnocenné jejich národním vízům za účelem průjezdu přes jejich území nebo zamýšlených pobytů na jejich území, jejichž doba trvání během jakéhokoli období 180 dnů nepřekročí 90 dnů, a kterým se zrušují rozhodnutí č. 895/2006/ES a č. 582/2008/ES (Úř. věst. L 157, 27.5.2014, s. 23).
- ⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).
- ⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. září 2018 společností The Goldman Sachs Group Inc. proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 12. července 2018 ve věci T-419/14, The Goldman Sachs Group v. Evropská komise

(Věc C-595/18 P)

(2018/C 445/07)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: The Goldman Sachs Group Inc. (zástupci: A. Mangiaracina, avvocatessa, J. Koponen, advokat)

Další účastnice řízení: Evropská komise, Prysmian SpA, Prysmian Cavi e Sistemi Srl

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek,
- zrušil v plném rozsahu nebo zčásti (např. od května roku 2007 nebo listopadu roku 2007, kdy skupina GS a její přidružené společnosti vlastnily pouze přibližně 45 %, resp. přibližně 26 % akcií společnosti Prysmian) články 1, 2, 3 a 4 rozhodnutí Komise C(2014) 2139 ⁽¹⁾ ze dne 2. dubna 2014 v rozsahu, v jakém se týkají navrhovatelky; a/nebo
- snížil pokutu uloženou navrhovatelce článkem 2 rozhodnutí Komise C(2014) 2139 ze dne 2. dubna 2014; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení v prvním stupni a řízení o kasačním opravném prostředku

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál nesprávně použil článek 101 SFEU a čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003 ⁽²⁾, když přičítal navrhovatelce odpovědnost za protiprávní jednání, kterého se dopustila společnost Prysmian od 29. července 2005 do 3. května 2007 (dále jen „období před IPO“).

Druhý důvod kasačního opravného prostředku: Navrhovatelka nevykonávala rozhodující vliv ve smyslu požadovaném judikaturou v období od 3. května 2007 do 28. ledna 2009 (dále jen „období po IPO“).

Třetí důvod kasačního opravného prostředku: Požadavek, aby Soudní dvůr navrhovatelce umožnil využít případného snížení pokuty přiznaného společnosti Prysmian.

- (¹) Rozhodnutí Komise ze dne 2. dubna 2014 týkající se řízení podle článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 53 Dohody o EHP (věc AT.39610 – Elektrické kabely).
- (²) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Rakousko) dne 25. září 2018 – Adler Real Estate AG a další

(Věc C-605/18)

(2018/C 445/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Adler Real Estate AG, Petrus Advisers LLP, TZ

Žalovaný orgán: Finanzmarktaufsichtsbehörde

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 3 odst. 1a čtvrtý pododstavec bod iii) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (¹), naposledy pozměněné směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/50/EU, vykládat v tom smyslu, že předpokladem pro přípustnost „přísnějších požadavků“ pro „držitele akcií nebo fyzické či právnické osoby“ je, aby „právní nebo správní předpisy“, v nichž jsou stanoveny přísnější požadavky na zveřejňování účastí, „podléhaly dohledu“ ze strany orgánu, který členský stát určil podle článku 4 směrnice 2004/25/ES (²) [...] o nabídkách převzetí, a aby tento dohled zahrnoval dodržování přísnějších požadavků na zveřejňování účastí ve smyslu směrnice 2004/109/ES
- 2) Brání článek 47 Listiny základních práv Evropské unie vnitrostátní praxi, podle níž je pravomocnému rozhodnutí orgánu dohledu podle článku 4 směrnice 2004/25/ES, jímž bylo rozhodnuto o tom, že určitá osoba porušila vnitrostátní právní předpisy, které byly vydány k provedení směrnice 2004/25/ES, přiznán závazný účinek i v rámci řízení o správních deliktech vedeného proti téže osobě z důvodu porušení vnitrostátních norem na ně navazujících a přijatých k provedení směrnice 2004/109/ES (směrnice o transparentnosti), takže tato osoba nemůže z právního ani skutkového hlediska zpochybnit porušení práva, o němž již bylo pravomocně rozhodnuto?

(¹) Úř. věst. 2004, L 390, s. 38.

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ze dne 21. dubna 2004 o nabídkách převzetí; Úř. věst. 2004, L 142, s. 12.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Tributário de Lisboa (Portugalsko) dne
28. září 2018 – Kanadský stát v. Autoridade Tributária e Aduaneira**

(Věc C-613/18)

(2018/C 445/09)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal Tributário de Lisboa

Účastníci původního řízení

Žalobce: Kanadský stát

Žalovaný: Autoridade Tributária e Aduaneira

Předběžná otázka

Je v oblasti zdanění dividend vyplácených společnostmi se sídlem na vnitrostátním území subjektu–nerezidentovi slučitelná se zásadou zákazu omezení pohybu kapitálu mezi členskými státy a třetími zeměmi existence skutečné sazby daně z příjmu právnických osob uplatňované na subjekty-rezidenty třetích zemí, která je vyšší, než sazba stejné povahy uplatňovaná na rezidenty na vnitrostátním území?

Žaloba podaná dne 28. září 2018 – Evropská komise v. Slovenská republika

(Věc C-614/18)

(2018/C 445/10)

Jednací jazyk: slovenština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Tokár, C. Cattabriga, zmocněnci)

Žalovaná: Slovenská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Evropská Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Slovenská republika tím, že státním příslušníkům třetích zemí, kteří nejsou rodinnými příslušníky občanů Unie a jejichž žádost o udělení víza byla zamítnuta, respektive jejichž vízum bylo prohlášeno za neplatné nebo zrušeno, neposkytuje právo na odvolání k soudnímu orgánu ve smyslu jeho vymezení v unijním právu, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 19 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii a článku 47 Listiny základních práv Evropské unie ve spojení s čl. 32 odst. 3, čl. 34 odst. 7 a čl. 35 odst. 7 nařízení (ES) č. 810/2009 ⁽¹⁾ (vízový kodex);
- uložil Slovenské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Evropská Komise zakládá svou žalobu na tom, že právní otázky, které jsou v projednávané věci sporné, jsou jednoznačně zodpovězeny rozsudkem Soudního dvora ve věci C-403/16, El Hassani, ve kterém Soudní dvůr rozhodl, že čl. 32 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 610/2013 ⁽²⁾ ze dne 26. června 2013, ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, je třeba vykládat v tom smyslu, že ukládá členským státům povinnost upravit řízení o opravném prostředku proti rozhodnutím o zamítnutí žádosti o udělení víza, jehož podmínky se řídí právním řádem každého členského státu, při dodržení zásad rovnocennosti a efektivity. Toto řízení musí v určitém stadiu řízení zaručit možnost podání opravného prostředku k soudu.

Komise má proto za to, že argumenty Slovenské republiky uvedené v rámci postupu před zahájením soudního řízení v projednávané věci nemohou uspět a setrvává na svém stanovisku, že Slovenská republika nesplnila svoje povinnosti uvedené v žalobě.

- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex), Úř. věst. 2009, L 243, s. 1
- (²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 610/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), Úmluva k provedení Schengenské dohody, nařízení Rady (ES) č. 1683/95 a (ES) č. 539/2001 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 a (ES) č. 810/2009, Úř. věst. 2013, L 182, s. 1

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Kehl (Německo) dne 28. září 2018 –
Trestní řízení proti UY**

(Věc C-615/18)

(2018/C 445/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Kehl

Účastníci původního řízení

Staatsanwaltschaft Offenburg

proti

UY

Předběžné otázky

- 1) Má být právo Evropské unie, zejména směrnice 2012/13 (¹), jakož i články 21, 45, 49 a 56 SFEU, vykládáno v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která umožňuje nařídit v trestním řízení, pouze proto, že obviněný nemá své bydliště v tomto, nýbrž v jiném členském státu, aby obviněný musel jmenovat pro doručování trestního příkazu, který je mu adresovaný, zmocněnce pro doručování písemností, s následkem, že trestní příkaz se stane pravomocným, a tím je splněna právní podmínka pro trestnost pozdějšího jednání obviněného (skutkový účinek), i když obviněný o trestním příkazu ve skutečnosti nevěděl a skutečné sdělení trestního příkazu obviněnému není zajištěno obdobným způsobem, jak by tomu bylo při doručení trestního příkazu v případě, pokud by měl obviněný své bydliště v členském státu?
- 2) Pro případ, že na první otázku je třeba odpovědět záporně: Má být právo Evropské unie, zejména směrnice 2012/13, jakož i články 21, 45, 49 a 56 SFEU vykládáno v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která umožňuje nařídit v trestním řízení, pouze proto, že obviněný nemá své bydliště v tomto, nýbrž v jiném členském státu, aby obviněný musel jmenovat pro doručování trestního příkazu, který je mu adresovaný, zmocněnce pro doručování písemností, s následkem, že trestní příkaz se stane pravomocným a tím je splněna právní podmínka pro trestnost pozdějšího jednání obviněného (skutkový účinek) a při stíhání tohoto trestného činu je obviněnému uložena subjektivně větší povinnost starat se o to, aby se o trestním příkazu skutečně dověděl, než jak by tomu bylo v případě, že by obviněný měl své bydliště v členském státu, takže je možné trestní stíhání z důvodu nedbalostního jednání obviněného?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. 2012, L 142, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Session, Edinburgh (Spojené království)
dne 3. října 2018 – Andy Wightman a další v. Secretary of State for Exiting the European Union**

(Věc C-621/18)

(2018/C 445/12)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Court of Session, Edinburgh

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Andy Wightman, Ross Greer, Alyn Smith, David Martin, Catherine Stihler, Jolyon Maugham, Joanna Cherry

Odpůrce: Secretary of State for Exiting the European Union

Další účastníci řízení: Chris Leslie, Tom Brake

Předběžná otázka

Jestliže členský stát oznámil Evropské radě na základě článku 50 Smlouvy o Evropské unii svůj záměr vystoupit z Evropské unie, dovoluje unijní právo, aby toto oznámení bylo oznamujícím členským státem jednostranně vzato zpět, a pokud ano, za jakých podmínek a s jakými účinky ohledně setrvání daného členského státu v Evropské unii?

Žaloba podaná dne 11. října 2018 – Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-636/18)

(2018/C 445/13)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: J.-F. Brakeland, zmocněnec)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Určení:

— zaprvé, že Francouzská republika tím, že ode dne 1. ledna 2010 byly systematicky a trvale překračovány roční mezní hodnoty NO₂ v následujících dvanácti aglomeracích a oblastech kvality ovzduší: Marseille (FR03A02), Toulon (FR03A03), Paříž (FR04A01), Auvergne-Clermont-Ferrand (FR07A01), Montpellier (FR08A01), Toulouse Midi-Pyrénées (FR12A01), ZUR Reims Champagne-Ardenne (FR14N10), Grenoble Rhône-Alpes (FR15A01), Štrasburk (FR16A02), Lyon-Rhône-Alpes (FR20A01), ZUR Vallée de l'Arve Rhône-Alpes (FR20N10) a Nice (FR24A01) a tím, že byly ode dne 1. ledna 2010 systematicky a trvale překračovány hodinové mezní hodnoty NO₂ v následujících dvou aglomeracích a oblastech kvality ovzduší: Paříž (FR04A01) a Lyon Rhône-Alpes (FR20A01) nadále neplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 13 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduším pro Evropu ve spojení s přílohou XI uvedené směrnice, a to od vstupu v platnost těchto mezních hodnot v roce 2010,

a

— zadruhé, že Francouzská republika ode dne 11. června 2010 neplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 23 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduším pro Evropu ve spojení s přílohou XV uvedené směrnice, a konkrétně povinnost stanovenou v čl. 23 odst. 1 druhém pododstavci uvedené směrnice, aby období překročení bylo co možná nejkratší.

— uložil Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Od roku 2010 byly roční a hodinové mezní hodnoty NO₂ překračovány v každé z dvanácti a dvou oblastí. Toto překročení představuje jako takové porušení čl. 13 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu ve spojení s přílohou XI uvedené směrnice.

Navzdory porušení čl. 13 odst. 1 ve spojení s přílohou XI směrnice 2008/50/ES Francouzská republika nepřijala v rámci plánů kvality ovzduší účinná opatření k co možná nejrychlejší nápravě těchto porušení, což je v rozporu s čl. 23 odst. 1 druhým pododstavcem směrnice 2008/50/ES.

O neúčinnosti těchto opatření svědčí mimo jiné i doba, po níž docházelo k překračování mezních hodnot, rozsah, v jakém byly překračovány, jakož i detailní analýza každého z plánů, které byly přijaty francouzskými orgány pro dvanáct dotčených zón.

Žaloba podaná dne 12. října 2018 – Evropská komise v. Rumunsko

(Věc C-638/18)

(2018/C 445/14)

Jednací jazyk: rumunština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Nicolae, K. Petersen, zmocněnci)

Žalovaný: Rumunsko

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Rumunsko tím, že od roku 2007 soustavně a nepřetržitě nedodržovalo denní mezní hodnoty koncentrace PM₁₀, jakož i od roku 2007 do roku 2014 včetně, s výjimkou roku 2013, soustavně a nepřetržitě nedodržovalo roční mezní hodnoty koncentrace PM₁₀ v zóně EO32101 Bukurešť, Rumunsko, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 13 odst. 1 ve spojení s přílohou XI směrnice 2008/50/ES⁽¹⁾;
- určit, že pokud jde o zónu RO32101 Bukurešť, Rumunsko od 11. června 2010 neplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 23 odst. 1 ve spojení s oddílem A přílohy XV směrnice 2008/50/ES, zejména povinnost stanovenou v druhém pododstavci ujistit se, že období překročení mezních hodnot PM₁₀ bude co možná nejkratší;
- uložit Rumunsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Od roku 2007 byly denní mezní hodnoty koncentrace PM₁₀ soustavně a nepřetržitě překračovány v zóně RO32101 Bukurešť. Kromě toho od roku 2007 do roku 2014 včetně, s výjimkou roku 2013, byly překračovány roční mezní hodnoty koncentrace PM₁₀ v téže zóně. Tato překračování stačí k tomu, aby bylo určeno, že nebyly splněny povinnosti vyplývající z ustanovení čl. 13 odst. 1 ve spojení s přílohou XI směrnice 2008/50/ES.

Navzdory těmto překračováním Rumunsko nevypracovalo pro tuto zónu plány v souladu s ustanoveními čl. 23 odst. 1 směrnice, konkrétně s povinností přijmout náležitá opatření, aby bylo období překročení mezních hodnot PM10 co možná nejkratší. Toto nesplnění povinností vyplývá z délky období, během něhož byla zjištěna překračování, z dlouhých období stanovených za účelem ukončení překračování, neexistence určitých skutečností stanovených v oddílu A přílohy XV směrnice, jakož i z toho, že plány se nezabývají veškerými hlavními příčinami překračování mezních hodnot a rovněž nestanoví povinná opatření, která jsou dostatečná k zajištění dodržování mezních hodnot.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2008, L 152, s. 1.

Žaloba podaná dne 12. října 2018 – Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-642/18)

(2018/C 445/15)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: S. Pardo Quintillán, E. Sanfrutos Cano a F. Thiran, zmocněnci)

Žalovaný: Španělské království

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- v souladu s čl. 258 prvním pododstavcem Smlouvy o fungování Evropské unie určil,
 - že Španělské království tím, že pro autonomní oblasti Aragonie, Baleárské ostrovy, Kanárské ostrovy a Madrid a pro autonomní město Ceuta nepřijalo plány pro nakládání s odpady v souladu s požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic ⁽¹⁾ nebo neprovedlo revizi takových plánů v souladu s ustanoveními směrnice 2008/98/ES, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 28 odst. 1 a čl. 30 odst. 1 směrnice 2008/98/ES, a
 - že Španělské království tím, že Komisi oficiálně neinformovalo o přijetí nebo revizi plánů pro nakládání s odpady pro autonomní oblasti Aragonie, Baleárské ostrovy, Kanárské ostrovy a Madrid a pro autonomní město Ceuta, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 33 odst. 1 směrnice 2008/98/ES;
- uložil Španělskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise má za to, že Španělské království tím, že nepřijalo požadovaná opatření do 14. září 2017, tedy ve lhůtě stanovené v jejím odůvodněném stanovisku ze dne 14. července 2017, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají ze shora uvedených článků a odstavců směrnice 2008/98/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2008, L 312, s. 3; oprava Úř. věst. 2012, L 99, s. 35.

Žaloba podaná dne 23. října 2018 – Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irska

(Věc C-664/18)

(2018/C 445/16)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. Norris-Usher, K. Petersen, zmocněnci)

Žalovaný: Spojené království Velké Británie a Severního Irska

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr

- určil, že Spojené království Velké Británie a Severního Irska tím, že pokračovalo v překračování ročních prahových hodnot NO₂ v zónách UK0001 (městská oblast Greater London); UK0002 (městská oblast West Midlands); UK0003 (městská oblast Greater Manchester); UK 0004 (městská oblast West Yorkshire); UK 0013 (městská oblast Teesside); UK0014 (The Potteries); UK0018 (Kingston upon Hull); UK0019 (městská oblast Southampton); UK0024 (městská oblast Glasgow); UK0029 (Eastern); UK0031 (South East); UK0032 (East Midlands); UK0033 (North West & Merseyside); UK0034 (Yorkshire & Humberside); UK0035 (West Midlands) a UK0036 (North East) jakož i hodinové prahové hodnoty NO₂ v zóně UK0001 (městská oblast Greater London) od vstupu těchto prahových hodnot v platnost k 1. lednu 2010, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 13 odst. 1 směrnice 2008/50/ES ⁽¹⁾ ve spojení s Přílohou XI této směrnice;
- určil, že od 11. června 2010 Spojené království Velké Británie a Severního Irska ve výše uvedených zónách neplní povinnosti vyplývající z čl. 23 odst. 1 směrnice 2008/50/ES ve spojení s Přílohou XV této směrnice, a to konkrétně povinnost zkrátit dobu překračování hodnot na minimum vyplývající z druhého pododstavce čl. 23 odst. 1;
- uložil Spojenému království Velké Británie a Severního Irska náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Od roku 2010 byly roční prahové hodnoty NO₂ překročeny v 16 zónách a aglomeracích a hodinové hodnoty byly překročeny v jedné zóně. Již tímto došlo k porušení čl. 13 odst. 1 směrnice 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu ve spojení s přílohou XI téže směrnice.

Navzdory trvajícímu porušování čl. 13 odst. 1 ve spojení s přílohou XI této směrnice Spojené království Velké Británie a Severního Irska nepřijalo plány kvality ovzduší s příslušnými opatřeními zajišťujícími, aby byla doba překračování hodnot co nejkratší. Nedostatečnost opatření Spojeného království Velké Británie a Severního Irska dokládá doba, po kterou jsou prahové hodnoty překračovány, rozsah, v jakém jsou překračovány, a trend plnit povinnosti, jakož i detailní analýza jednotlivých plánů kvality ovzduší pro 16 zón a aglomerací, které jsou předmětem této žaloby.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu (Úř. věst. 2008, L 152, s. 1).

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2018 – Bacardi v. EUIPO – Palírna U zeleného stromu (42 BELOW)

(Věc T-435/12) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie 42 BELOW – Starší národní nezapsaná obrazová ochranná známka VODKA 42 – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Článek 8 odst. 4 nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 4 nařízení (EU) 2017/1001] – Užívání v obchodním styku – Uplatnění vnitrostátního práva úřadem EUIPO“

(2018/C 445/17)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bacardi Co. Ltd (Vaduz, Lichtenštejnsko) (zástupci: původně M. Reinisch, poté A. Parassina, L. Rigas a L. Lorenc, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: původně P. Geroulakos, poté D. Gája a D. Walicka, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem: Palírna U zeleného stromu a.s., dříve GRANETTE & STAROREŽNÁ Distilleries a.s. (Ústí nad Labem, Česká republika) (zástupce: T. Chleboun, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. července 2012 (věc R 2100/2011-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi GRANETTE & STAROREŽNÁ Distilleries a Bacardi.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Bacardi Co. Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 379, 8.12.2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2018 – Nova v. Komise

(Věc T-299/15) ⁽¹⁾

„Rozhodčí doložka – Grantová dohoda uzavřená v rámci pilotního projektu týkajícího se vytvoření sítě kontaktů a diskuse mezi obcemi o zkušenostech a osvědčených postupech při opětovném usídlování a začleňování uprchlíků – Neexistence objektivního posouzení výsledků projektu – Přiměřenost – Vrácení vyplacených částek – Provádění dokazování – Vzájemný návrh“

(2018/C 445/18)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Nova Onlus Consorzio nazionale di cooperative sociali – Soc. coop. (Trani, Itálie) (zástupci: M. Astolfi a M. Petrucci, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně L. Di Paolo a L. Cappelletti, poté L. Di Paolo a nakonec O. Verheecke a F. Moro, zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferro, advokátem)

Předmět věci

Návrh na základě článku 272 SFEU, znějící v podstatě na určení, že Komise není oprávněna vymáhat od žalobkyně částku 80 242,78 eur na základě grantové dohody HOME/2011/PPRS/AG/2176, a na uložení povinnosti Komisi zaplatit částku 52 146,36 eur spolu s úroky z prodlení, a vzájemný návrh Komise směřující k uložení povinnosti žalobkyni vrátit částku 80 242,78 eur spolu s úroky z prodlení na základě uvedené grantové dohody

Výrok rozsudku

- 1) Evropská komise není na základě grantové dohody č. HOME/2011/PPRS/AG/2176 oprávněna vymáhat od společnosti Nova Onlus Consorzio nazionale di cooperative sociali – Soc. coop. 15 % výdajů souvisejících s internetovými stránkami projektu Transnational Observatory for Refugee's Resettlement in Europe, tj. částku 3 002,45 eur.
- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.
- 3) Společnosti Nova Onlus Consorzio nazionale di cooperative sociali se ukládá povinnost zaplatit Komisi na základě uvedené dohody částku 77 240,33 eur spolu s úroky z prodlení se sazbou 3,55 % od 19. května 2015 do úplného zaplacení této částky.
- 4) Vzájemný návrh se ve zbývající části zamítá.
- 5) Společnost Nova Onlus Consorzio nazionale di cooperative sociali ponese vlastní náklady řízení a nahradí dvě třetiny nákladů řízení vzniklých Komisi.
- 6) Komise ponese jednu třetinu svých nákladů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 254, 3.8.2015.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2018 – Epsilon International v. Komise

(Věc T-477/16) ⁽¹⁾

„Rozhodčí doložka – Smlouvy uzavřené v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace (2007-2013) – Právní zájem – Uznatelné náklady – Pozastavení plateb – Návrh na zrušení – Rozhodnutí zařadit žalobkyni do centrální databáze systému včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů (EDES) – Akt, jež nelze napadnout žalobou – Nepřípustnost“

(2018/C 445/19)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Epsilon International SA (Marousi, Řecko) (zástupci: D. Bogaert a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Estrada de Solà, A. Katsimerou a A. Kyratsou, zmocněnci)

Předmět věci

Zprvým návrh na základě článku 272 SFEU znějící na určení, že částky vyplacené Komisi v rámci dotačních smluv Briseide, i-SCOPE a Smart-Islands jsou uznatelnými náklady, že rozhodnutí Komise o pozastavení plateb na projekty i-Locate, eENV-Plus, GeoSmartCity a c-Space je neopodstatněné a že protiprávní jednání Komise způsobilo žalobkyni újmu, a zadruhé návrh založený jednak na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise Ares(2016) 2835215 ze dne 17. června 2016, kterým byla společnost Epsilon zařazena do databáze systému včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů (EDES), a jednak na článku 268 SFEU a znějící na přiznání náhrady újmy, která žalobkyni údajně v důsledku tohoto aktu vznikla.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Epsilon International SA se ukládán náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 402, 31.10.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2018 – Grupo Orenes v. EUIPO – Akamon Entertainment Millenium (Bingo VIVA! Slots)

(Věc T-63/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Bingo VIVA! Slots – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie vive bingo – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 2017/1001] – Předmět sporu“

(2018/C 445/20)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Grupo Orenes, SL (Murcia, Španělsko) (zástupce: M. Sanmartín Sanmartín, avocat)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: S. Palmero Cabezas, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Akamon Entertainment Millenium, SL (Barcelona, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. listopadu 2016 (věc R 453/2016-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Grupo Orenes a Akamon Entertainment Millenium.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti Grupo Orenes, SL se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 95 du 27.3.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2018 – Fernández González v. Komise

(Věc T-162/17 RENV) ⁽¹⁾

„Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Článek 2 písm. c) PŘOZ – Oznámení o volném pracovním místě dočasného zaměstnance, na kterého se vztahuje čl. 2 písm. b) PŘOZ – Odmítnutí přihlášky – Námitka protiprávnosti – Článek 8 PŘOZ – Odpovědnost – Ztráta příležitosti“

(2018/C 445/21)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Elia Fernández González (Brusel, Belgie) (zástupci: advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Berscheid a L. Radu Bouyon, zmocněnci, ve spolupráci s D. Waelbroeckem a A. Duronem, advokáty)

Předmět věci

Návrh založený na článku 270 SFEU, který zní jednak na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 14. listopadu 2014 o odmítnutí přihlášky žalobkyně na místo dočasněho zaměstnance, uvedené v oznámení o volném pracovním místě COM/2014/2036, jakož i rozhodnutí ze dne 22. května 2015 o zamítnutí administrativní stížnosti žalobkyně, a jednak na náhradu újmy, kterou měla žalobkyně údajně utrpět.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropské komise ze dne 14. listopadu 2014 o odmítnutí přihlášky Elie Fernández González na místo dočasněho zaměstnance, uvedené v oznámení o volném pracovním místě COM/2014/2036, se zrušuje.
- 2) Komisi se ukládá zaplatit E. Fernández González částku 12 000 eur, zvýšenou o úroky z prodlení běžící ode dne vyhlášení tohoto rozsudku až do skutečného zaplacení, s roční sazbou rovnající se sazbě stanovené Evropskou centrální bankou pro hlavní refinanční operace zvýšenou o 2 body.
- 3) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 4) Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 354, 26.10.2015 (věc původně zapsaná do rejstříku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-121/15 a předaná Tribunálu Evropské unie dne 1.9.2016).

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2018 – Bayer v. EUIPO – Uni-Pharma (SALOSPIR)

(Věc T-261/17) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie SALOSPIR – Starší obrazové ochranné známky Evropské unie představující barevné pruhy a starší vnitrostátní ochranná známka Aspirin – Relativní důvody pro zamítnutí zápisu – Podobnost označení – Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Dobré jméno – Článek 8 odstavec 5 nařízení č. 207/2009 (nyní článek 8 odstavec 5 nařízení 2017/1001) – Používání označení, které má širší než lokální rozsah, v obchodním styku – Článek 8 odstavec 4 nařízení č. 207/2009 (nyní článek 8 odstavec 4 nařízení 2017/1001)“

(2018/C 445/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bayer AG (Leverkusen, Německo) (zástupci: V. von Bomhard a J. Fuhrmann, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Folliard-Monguiral, S. Pétrequin a D. Walicka, zmocněnci)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastníci před Tribunálem: Uni-Pharma Kleon Tsetis, Farmakeutika Ergastiria AVEE (Kifisia, Řecko) (zástupci: C. Chrysanthis, P.-V. Chardalia a A. Vasilogamvrou, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 17. února 2017 (věc R 2444/2017-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi Bayer a Uni-Pharma Kleon Tsetis, Farmakeutika Ergastiria

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnost Bayer AG ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) a Uni-Pharma Kleon Tsetis, Farmakeutika Ergastiria AVEE v řízení před Tribunálem.

(¹) Úř. věst. C 221, 10.7.2017.

Rozsudek Tribunálu ze dne 24. října 2018 – Deza v. Komise

(Věc T-400/17) (¹)

„Životní prostředí a ochrana lidského zdraví – Nařízení (ES) č. 1272/2008 – Klasifikace, označování a balení určitých látek – Nařízení (EU) 2017/776 – Klasifikace antrachinonu – Látka, u níž se předpokládá, že má u člověka karcinogenní potenciál – Zjevně nesprávné posouzení – Pojem ‚látka‘ – Právní jistota – Právo na vlastnictví“

(2018/C 445/23)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Česká republika) (zástupce: P. Dejl, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: Z. Malůšková, K. Mifsud-Bonnici a R. Lindenthal, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Finská republika (zástupce: S. Hartikainen, zmocněnec), Švédské království (zástupci: A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev, L. Zettergren a A. Alriksson, zmocněnkyně), Evropská agentura pro chemické látky (zástupci: M. Heikkilä, W. Broere a A. Hautamäki, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení nařízení Komise (EU) 2017/776 ze dne 4. května 2017, kterým se pro účely přizpůsobení vědeckotechnickému pokroku mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí (Úř. věst. 2017, L 116, s. 1), v rozsahu, v němž byl antrachinon tímto nařízením klasifikován jako látka, u níž se předpokládá, že má u člověka karcinogenní potenciál.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost Deza, a.s., ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Finská republika, Švédské království a Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 293, 4.9.2017.

Žaloba podaná dne 1. října 2018 – Pharma Mar v. Komise

(Věc T-594/18)

(2018/C 445/24)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Pharma Mar, SA (Colmenar Viejo, Španělsko) (zástupci: M. Merola a V. Salvatore, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise C(2018) 4831 final ze dne 17. července 2018, kterým bylo odmítnuto udělit registraci podle nařízení (ES) č. 726/2004 humánnímu léčivému přípravku „Aplidin – plitidepsin“;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že vědecká poradní onkologická skupina nebyla nestranná ani nebyla jmenována nestranně.
 - Žalobkyně tvrdí, že byla porušena povinnost náležitě a nestranně zkoumat všechny relevantní aspekty věci, jelikož sporné rozhodnutí vychází z názoru znalců, kteří nejsou nestranní.
 - Porušení povinnosti provést nestranné posouzení namítané žalobkyní se rovněž týká jmenování znalců Evropskou agenturou pro léčivé přípravky (EMA) způsobem, kterým v rozporu s řádným postupem došlo ke zmenšení plurality názorů, která by měla být předpokladem pro nestranné posouzení.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady řádné správy.
 - Žalobkyně poukazuje na to, že EMA jmenovala znalce v rozporu s řádným postupem, čímž došlo ke zmenšení plurality názorů, a tvrdí, že to lze považovat za porušení zásady řádné správy.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení článku 12 nařízení (ES) č. 726/2004 a zásady rovného zacházení.
 - Žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného posouzení a dospěla k nesprávnému závěru, že účinnost Aplidinu nebyla řádně a dostatečně prokázána, čímž porušila uvedený článek 12.
 - V řízení před EMA nebyla zohledněna část důkazů předložených na podporu účinnosti Aplidinu vzhledem k metodologii žalobkyně, což se neslučuje s názorem znalce pracovní skupiny EMA.
 - Metodologie použité v tomto případě se shodují s těmi, které akceptovala EMA v obdobném případě týkajícím se registrace jiného léčivého přípravku, což dokládá, že byla porušena zásada rovného zacházení.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění.
 - Žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí nezohlednit vědecké důkazy předložené na podporu účinků Aplidinu nebylo odůvodněno, zejména pokud jde o důvody pro odklon od názoru znalce pracovní skupiny EMA.
5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení práva na obhajobu.
 - Žalobkyně tvrdí, že jí bylo znemožněno uplatnit své právo na obhajobu v otázce, která byla klíčová k posouzení účinnosti Aplidinu, zejména vzhledem k omezené době, kterou měla na přípravu schůzek, kde měla podat ústní vyjádření.

Žaloba podaná dne 28. září 2018 – ZL v. EUIPO**(Věc T-596/18)**

(2018/C 445/25)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení****Žalobkyně:** ZL (zástupce: E. Fontes Vila, advokát)**Žalovaný:** Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)**Návrhová žádání**

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí výběrové komise otevřeného výběrového řízení EUIPO/AD/01/17 ze dne 1. prosince 2017, kterým se určují výsledky žalobkyně v této soutěži, a potvrzuje, že nebyla zapsána na „seznam“ úspěšných kandidátů;
- podpůrně zrušil následná související rozhodnutí: zaprvé, rozhodnutí výběrové komise ze dne 7. března 2018, kterým se odpovídá na žádost žalobkyně o přezkum a potvrzuje rozhodnutí ze dne 1. prosince 2017; zadruhé, rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 27. června 2018, kterým se zamítá stížnost žalobkyně ze dne 7. června 2018 a potvrzuje rozhodnutí ze dne 1. prosince 2017;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z nedostatečného právního odůvodnění a chybějících podkladů ve veškeré korespondenci a rozhodnutích, které žalobkyně obdržela od EPSO a/nebo od EUIPO, týkajících se dotčeného otevřeného výběrového řízení, jelikož žalobkyně nemohla ověřit, zda byla tato rozhodnutí nepříznivě zasahující do jejího právního postavení opodstatněná a podléhala soudnímu přezkumu, což vedlo k právní nejistotě a učinilo ji bezbrannou ve vztahu ke správním orgánům.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení základních práv žalobkyně na řádnou správu a přístup k dokumentům (Články 41 a 42 Listiny základních práv Evropské unie; Článek 15 SFEU; čl. 2 odst. 1 nařízení č. 1049/2001⁽¹⁾) a porušení horizontální zásady transparentnosti spočívající v tom, že jí orgán oprávněný ke jmenování odepřel přístup ke sporným otázkám v počítačovém multiple-choice testu verbálního uvažování s tím, že tvrzení žalobkyně rozporující relevanci a platnost zmíněných otázek byla příliš obecná, aniž však opřel svou argumentaci o konkrétní judikaturní závěry, které by odepření takového přístupu ospravedlňovaly; a (ii) z porušení práva žalobkyně na to se hájit, jelikož orgán oprávněný ke jmenování požadoval, aby byla kritika sporných otázek detailnější, což je pro žalobkyni neproveditelné a vede tak k její mimořádné zranitelnosti, jelikož ji nutí k poskytnutí nemožného důkazu.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení práva žalobkyně na to se hájit a porušení zásady zásluhovosti a zásady způsobilosti v dotčeném výběrovém řízení, zásady transparence ve volném přístupu k veřejné službě a práva na spravedlivé a rovné zacházení, jelikož žalobkyně poté, co obdržela své výsledky z výběrového řízení, nemohla namítat věcnou nesrovnalost sporných otázek danou jejich špatnou nebo chybnou formulací (např. problémy v překladech). Uchazeč by měl mít v jakékoliv fázi výběrového procesu a především poté, co byly zveřejněny výsledky, možnost namítat, že v jeho případě došlo k uvedeným věcným chybám. Žalobkyně dále tvrdí, že špatný překlad může jasně zvýhodnit uchazeče, kteří si pro verbální počítačový test zvolí výchozí jazyk.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že je napadené rozhodnutí ze dne 1. prosince 2017 neplatné z důvodu zjevné vady ve výběrovém procesu, jelikož sporné otázky v počítačovém multiple-choice testu verbálního uvažování obsahovaly věcné nesrovnalosti.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001 L 145, s. 43).

Žaloba podaná dne 9. října 2018 – Google a Alphabet v. Komise

(Věc T-604/18)

(2018/C 445/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Google LLC (Mountain View, Kalifornie, Spojené státy), Alphabet, Inc. (Mountain View) (zástupci: N. Levy, Solicitor, P. Stuart, Barrister, J. Schindler a A. Lamadrid de Pablo, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 18. července 2018 ve věci COMP/AT.40099 – Google Android;
- subsidiárně v rámci přezkumu v plné jurisdikci zrušil nebo snížil pokutu, která byla žalobkyním uložena; a
- v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů a výdajů vynaložených v souvislosti s těmito řízeními.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se touto žalobou domáhají zrušení rozhodnutí Komise C(2018) 4761 final ze dne 18. července 2018 v řízení podle článku 102 SFEU a článku 54 Dohody o EHP (věc AT.40099 – Google Android).

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí nesprávně vyhodnocuje definice trhu a dominantního postavení.
 - Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že napadené rozhodnutí nesprávně určuje dominantní postavení Androidu.
 - Žalobkyně dále tvrdí, že napadené rozhodnutí nesprávně určuje dominantní postavení Play.
 - Žalobkyně také zdůrazňují, že konstatování o dominantním postavení Googlu v rámci všeobecných služeb vyhledávání poskytovaných uživatelům uvedené v napadeném rozhodnutí nezapadá do jeho teorie o zneužití dominantního postavení, která se pojí s vyhledávacími aplikacemi, které jsou licencovány původními výrobci zařízení.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí nesprávně považuje předinstalační podmínky smlouvy Googlu o distribuci mobilních aplikací za zneužívající.
 - Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že napadené rozhodnutí neprokázalo, že sporné předinstalační podmínky mohly vést k vyloučení hospodářské soutěže.
 - Žalobkyně dále tvrdí, že napadené rozhodnutí nesprávně ignoruje fakt, že předinstalační podmínky jsou objektivně ospravedlnitelné, jelikož umožňují Googlu poskytnout platformu Android bezplatně.

3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí nesprávně určuje, že podmínka o předinstalaci ve smlouvách Googlu o rozdělení příjmů na základě portfolia byla zneužívající.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí nesprávně určuje, že se Google zachoval zneužívajícím způsobem, když podmínil aplikační licence pro Play a Google Search antifragmentačními podmínkami z antifragmentační smlouvy.
 - Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že napadené rozhodnutí nesprávně určuje, že antifragmentační závazky mohou omezit hospodářskou soutěž.
 - Žalobkyně dále tvrdí, že napadené rozhodnutí nezohledňuje, že antifragmentační závazky jsou objektivně ospravedlnitelné, jelikož zajišťují kompatibilitu.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí porušilo právo žalobkyně na obhajobu.
 - Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že Komise nesprávně vložila analýzu „stejně výkonného soutěžitele“ do dopisu popisujícího skutkový stav a odmítla je vyslechnout.
 - Žalobkyně dále tvrdí, že Komise porušila jejich právo na přístup ke spisu.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že napadené rozhodnutí nesprávně ukládá pokutu a nesprávně určuje její výši.
 - Žalobkyně v této souvislosti tvrdí, že tato pokuta je protiprávní, jelikož nezohledňuje chybějící úmysl nebo nedbalost Googlu.
 - Žalobkyně dále tvrdí, že tato pokuta je protiprávní, jelikož nerespektuje zásadu proporcionality.
 - Žalobkyně také podpůrně zdůrazňuje, že napadené rozhodnutí nesprávně určuje výši pokuty.

Žaloba podaná dne 5. října 2018 – Fujifilm Recording Media v. EUIPO – iTernity (d:ternity)

(Věc T-609/18)

(2018/C 445/27)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fujifilm Recording Media GmbH (Kleve, Německo) (zástupci: R. Härer, C. Schulze, C. Weber, H. Ranzinger a C. Gehweiler, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: iTernity GmbH (Freiburg, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „d:ternity“ – Ochranná známka Evropské unie č. 11 152 154

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 25. července 2018, ve věci R 2324/2018-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- podpůrně, aby určil, že není třeba rozhodnout ve věci samé;

— uložil EUIPO a další účastníci řízení před Tribunálem a před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení článků 18 a 64 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 18. října 2018 – Gres de Aragón v. EUIPO (GRES ARAGÓN)

(Věc T-624/18)

(2018/C 445/28)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gres de Aragón, SA (Alcalñiz, Španělsko) (zástupce: J. Learte Álvarez, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky GRES ARAGÓN – Přihláška k zápisu č. 16 311 938

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. srpna 2018 ve věci R 2269/2017-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil napadené rozhodnutí, kterým se zamítá přihláška k zápisu ochranné známky Evropské unie č. 16 311 938 GRES ARAGÓN ve vztahu k části výrobků a služeb dotčených přihláškou;
- rozhodl, že v řízení o shora označené přihlášce se pokračuje ve vztahu ke všem výrobkům a službám dotčeným původní přihláškou;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané důvody

Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a odst. 2 a 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 18. října 2018 – mobile.de v. EUIPO (Vyobrazení auta v textové bublině)

(Věc T-629/18)

(2018/C 445/29)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: mobile.de GmbH (Dreilinden, Německo) (zástupce: T. Lührig, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie (vyobrazení auta v textové bublině) – Přihláška č. 15 598 931

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. srpna 2018, ve věci R 2653/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- porušení čl. 49 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001;
- porušení čl. 71 odst. 1 věty druhé nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001;
- porušení čl. 68 odst. 1 věty čtvrté nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001 ve spojení s čl. 23 odst. 1 písm. d) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 2018/625;
- porušení čl. 68 odst. 1 věty čtvrté nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001 ve spojení s čl. 23 odst. 1 písm. e) a čl. 22 odst. 1 písm. b) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 2018/625.

Žaloba podaná dne 17. října 2018 – Herholz Vertrieb v. EUIPO (#)

(Věc T-631/18)

(2018/C 445/30)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Herholz Vertrieb GmbH & Co. KG (Ahaus, Německo) (zástupce: D. Sprenger, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie „#“ – Přihláška č. 16 967 267

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. srpna 2018, ve věci R 445/2018-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- změnil napadené rozhodnutí v tom smyslu, že bude přihláška ochranné známky Evropské unie zapsána;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

